

Full diocesà

20 de maig del 2018

p4 – Assemblea anual de Càritas Diocesana

p5 – Visita pastoral del Sr. Bisbe a Cardona

Mare de Déu de Pinós

El santuari de Pinós (Solsonès) es troba al centre geogràfic de Catalunya, com així ho indica una gran rosa dels vents. Aquest conjunt va ser edificat l'any 1312 pels templers en ple camí de la «ruta de la sal», una de les més importants que existia a l'època quan, provinent de Cardona, resseguia el territori. La devoció mariana sorgeix l'any 1507, en què, el dia 1 de setembre, la Mare de Déu s'aparegué a un veí de la parròquia de Matamargó. L'edifici original ha estat objecte de diverses obres d'ampliació i de remodelació, entre les quals hi ha les datades per la portada en 1642, que indiquen la rellevància que va prendre el conjunt en aquella època.

Al presbiteri s'hi pot veure part de l'antic retaule major realitzat l'any 1709, en el qual hi ha narrat el passatge de l'aparició. D'aquest retaule també en formava part la venerada imatge de la Mare de Déu de Pinós. Maria, dempeus, porta Jesús al braç dret i sosté amb la mà esquerra una grossa pinya, símbol de Pinós.

La festa principal se celebra al voltant del dia 1 de setembre, festa de l'aparició de la Mare de Déu, i s'hi fan presents molts pobles de la rodalia, com Pinós, Sant Just, Matamargó, Ardèvol, Vallmanya. A més, al voltant del santuari s'hi celebren aplecs de diferents pobles de la rodalia que hi acudeixen anualment, com ara la romeria de la vila de Cardona (Bages) el tercer diumenge de maig.

«Alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant"»

Pentecosta / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.» (2,1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.
(Salm 103)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Es-

perit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.
(12,3b-7,12-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.» (20,19-23)

«Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol»

Viure sota l'impuls de l'Esperit

Jean Hakolimana, prev.

Avui celebrem la Pentecosta, festa de l'Esperit Sant per antonomàsia. Convé meditar les tres imatges amb les quals els evangelis intenten explicar la seva obra. Fan servir tres metàfores que descriuen de manera gradual l'acció de l'Esperit Sant: el vent, el foc i el colom. El vent simbolitza l'alè de Déu que dóna vida, en referència a l'acte creador narrat en el Gènesi. El foc destaca per la seva acció purificadora i probatòria. L'Antic Testament es va fixar en el foc amb què es purifica i treballa l'or, segregant-lo dels elements sobrants. El colom, en canvi, recupera la imatge del Gènesi quan va anunciar a Noé la fi del diluvi i el retorn a la normalitat de la vida. Aquestes tres imatges orienten les tres maneres de viure sota l'impuls de l'Esperit.

Viure moguts de l'Esperit implica primerament un acte d'abandó. Acceptar de viure, no de la vida d'un mateix, sino de la mateixa vida de Déu. Implica una renúncia gens fàcil, sobretot en el nostre temps en què l'individualisme i l'afirmació de l'autonomia de la consciència d'un mateix arriben al seu paroxisme. L'acceptació d'aquest primer pas porta directament al segon. Quan arribem a fer de Déu el nostre centre i referent, ens adonem de seguida de les renúncies que ens calen per a adequar-nos al seu pas, al seu ritme. És una gràcia adonar-nos d'allò de què podem prescindir sense empobrir-nos per a res. És que Déu no ens enriqueix només per acumulació sinó també per eliminació, que és una de les facetes de la conversió. D'aquí s'entén el tercer pas simbolitzat pel colom: la vida que contínuament es renovella. Viure sota l'impuls de l'Esperit és acceptar aquesta acció de Déu que ens crea en cada moment.

La imatge

L'Esperit, un do de Déu personal i ensens comunitari. Maria, la Mare de Jesús, és amb el grup. Tots han pregat i tots han estat afavorits pel Do.

Immediatament es manifesta el vessant eclesial: els qui s'amagaven per por ara proclamen les grandeses del Senyor en les llengües de tothom, i constitueixen una comunitat valenta que posa la confiança només en l'evangeli malgrat la persecució.

Pentecosta (1432-34). Jaume Ferrer II

Lit. hores: Setmana III

21 dilluns

—Santa Virgínia, verge, (?)
 —Sant Secundí, màrtir, (ss.III-IV)
 —Sant Cristòfor Magallanes, prevere i màrtir, (1869-1927)
 Jaume 3,13-18 / Salm 18 / Marc 9,14-29

22 dimarts

—Santa Joaquina Vedruna (1783-1854)
 —Santa Rita de Càssia (c.1371-1457)
 Jaume 4,1-10; / Salm 54 / Marc 9,30-37

23 dimecres

—Sant Desideri, bisbe, (†608)
 —Sant Florenci, màrtir (†548)
 Jaume 4,13-17 / Salm 48 / Marc 9,38-40

24 dijous

—Jesucrist, Gran Sacerdot Per Sempre
 —Maria Auxiliadora
 Isaïes 52,13-53,12 / Salm 39 /
 Lluc 22,14-20

25 divendres

—Sant Beda, el Venerable (673-735)
 —Sant Gregori VII, papa (1020-1085)
 —Santa Maria Magdalena de Pazzi, religiosa (1566-1607)
 Jaume 5,9-12 / Salm 102 / Marc 10,1-12

26 dissabte

—Sant Felip Neri, prev. (1515-1595)
 Jaume 5,13-20 / Salm 140 /
 Marc 10,13-16

27 diumenge Santíssima Trinitat / Cicle B

—Sant Agustí de Canterbury, bisbe (†605)
 —Sant Juli, màrtir (†311)
 Deuteronomi 4,32-34.39-40 / Salm 32 /
 Romans 8,14-17 / Mateu 28,16-20

Assemblea anual de Càritas Diocesana

Càritas Diocesana de Solsona

El dia 5 de maig es va celebrar l'assemblea anual de Càritas Diocesana, enguany a la vila de Balsareny. L'assemblea començà amb la pregària de Mn. Antoni Bonet, rector de la parròquia, i amb la benvinguda per part de Rosa Garcia, presidenta de Càritas Parroquial de Balsareny.

Mons. Xavier Novell va dirigir unes paraules de salutació i, a continuació, va presentar el delegat diocesà, Sr. Antoni Cid, i el director, Sr. Joan Elies. Es continuà amb la lectura de l'acta, la presentació dels comptes, la informació sobre el Fons Solidari Diocesà i el Pla d'Ajuda Social, i la memòria de l'any 2017. Es destacà el programa d'Acollida i Ajudes d'Assistència, en el qual s'ha ofert el major nombre d'ajudes.

El bisbe Xavier Novell va parlar de Càritas i la nova visió diocesana. Tot recordant el Pla Pastoral, va explicar que anem cap a una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores. Després se celebrà l'eucaristia, presidida pel bisbe i concelebrada per sis preveres del bisbat, amb la col·laboració de voluntaris de les diferents Càritas, que van portar les ofrenes i van llegir les pregàries.

En acabar van poder visitar les pintures de Josep Obiols a la capella del Casal Verge de Montserrat. El dinar de germanor en un restaurant del poble va posar fi a l'assemblea diocesana, que va comptar amb l'assistència de 118 persones d'arreu del bisbat.

Curs «Joan» d'EESA Solsona

-del 15 al 17 de juny de 2018-

Del 15 al 17 de juny tindrà lloc el 3r curs de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona, l'anomenat «Curs Joan», un curs de formació de deixebles.

El curs va adreçat a totes aquelles persones que han passat pel curs Nova Vida i Emmaús i que tenen desig de continuar un itinerari formatiu. Es durà a terme al Seminari de Solsona, començant el divendres dia 15, a les 20 h, i acabant el diumenge dia 17, a les 19 h. La quantitat a aportar per persona és de 95 € / hab. individual, i 90 € / hab. doble.

Els interessats a apuntar-s'hi han de contactar amb eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé amb el telèfon 629 42 86 83. Un cop notificada la inscripció cal fer el pagament al número de compte ES89-2100-3343-5322-0004-2786, posant-hi nom i cognoms + Curs Joan.

Hi ha temps fins al dia 8 de juny.

Visita pastoral del bisbe Xavier a la parròquia de Cardona

Montse Canal

Fa unes quantes setmanes que el bisbe Xavier Novell està realitzant la visita pastoral a les parròquies de Súrria i Cardona i les seves agrupades, així com també a altres parròquies de l'antic arxiprestat del Cardener.

Durant el mes d'abril s'ha dedicat més a la parròquia de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona. Així, doncs, hom l'ha pogut veure passejant pels carrers de Cardona i els cardonins l'han pogut saludar i parlar-hi, tots molt contents d'haver-lo tingut al seu poble.

El bisbe s'ha trobat amb tots els grups parroquials, ha visitat els avis de la residència, les escoles de la vila, la coral, la catequesi, Càritas, Mans Unides, les senyores que tenen cura de la neteja del temple parroquial, etc. Cal destacar la seva presència en alguna sessió de catequesi amb els nens que es preparen per a la primera comunió.

El diumenge 22 d'abril, va presidir les dues eucaristies de la parròquia i també la missa de la residència d'avis. Gràcies, senyor bisbe!

Missa a la capella de la Santa Creu de Montmajor

El dijous dia 3 de maig, a les quatre de la tarda, Mn. Josep Maria Montiu presidí l'eucaristia a la capella de la Santa Creu de Montmajor. Com és sabut, en aquesta capella s'hi conserva la venerada imatge del Sant Crist que fou salvada de la crema de l'any 1936.

Degut a la concurrència de gent, la missa se celebrà a l'exterior de la petita capella. Abans d'acabar, es beneïren els rams per als camps i també es féu la benedicció del terme.

Amb coca i xocolata es posà fi a la bonica festa. El bon temps féu possible que els feligresos no tinguessin pressa a tornar a casa i la tarda s'allargà entre conversa i conversa. Informa: Teresa Gené Camps.

Cinc expressions i signes de santedat en el món d'avui

Síntesi de l'exhortació apostòlica «Gaudete et exsultate» (V)

El Papa es refereix després a «alguns aspectes de la crida a la santedat que espero que siguin especialment significatius»:

1) Perseverança, paciència i mansuetud

Això descriu la fortalesa interior, basada en Déu, que fa possible donar un testimoni de constància a fer el bé. Hem de reconèixer i combatre les nostres inclinacions agressives i egoistes. Els cristians «poden formar part de xarxes de violència verbal a través d'internet i dels diversos fòrums o espais d'intercanvi digital». Els límits poden sobrepassar-se fins i tot en mitjans de comunicació catòlics, i la difamació i la calúnnia poden convertir-se en llocs comuns. «Crida l'atenció que de vegades, prenent defensors altres manaments, es passa per alt completament el vuitè: "No aixecar fals testimoni ni mentir."»

2) Alegria i sentit de l'humor

El sant és capaç de viure amb alegria i sentit de l'humor. Irradia els altres amb un esperit positiu i esperançat, fins i tot en temps difícils. El mal humor no és signe de santedat. La tristesa pot ser un senyal d'ingratitude pels dons rebuts de Déu. L'alegria consumista i individualista tan present en algunes experiències culturals d'avui no brinda pas una alegria veritable.

3) Audàcia i fervor

La santedat és «parresia»: és audàcia, és empenya evange-

litzadora que deixa una marca en aquest món. «L'audàcia i el coratge apostòlic són constitutius de la missió.» Si ens atrevim a anar cap a les perifèries, hi trobarem Jesús, allà, en els cors dels nostres germans, en la seva carn ferida, en la seva vida oprimida, en la seva ànima enfosquida. L'Església no necessita tants buròcrates i funcionaris, sinó missi- oners apassionats.

4) En comunitat

La santificació és un camí en el qual vivim i treballem en comunitat amb altres. Compartir la Paraula i celebrar junts l'Eucaristia ens fa més germans i ens va convertint en comunitat santa i missionera. Això dona lloc també a veritables experiències místiques viscudes en comunitat. Però a vegades enmig dels petits detalls se'ns regalen experiències consoladores de Déu.

5) En pregària constant

L'oració confiada, qualsevol que sigui la seva durada, és la resposta d'un cor obert a la trobada amb Déu cara a cara, on pot escoltar-se la veu suau del Senyor. En aquest silenci és possible discernir, a la llum de l'Esperit, els camins de santedat que el Senyor ens proposa. Per a tot deixeble és indispensable estar amb el Mestre, escoltar-lo, aprendre d'ell sempre. Déu ha volgut entrar en la història, i així també la nostra pregària està teixida de records.

L'article

L'acció de l'Esperit: aigua, foc i vent

Jesús Renau, S.I

L'acció de l'Esperit sovint es compara amb coses de la natura, com aigua, foc i vent.

Aigua

«L'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna» (Jn 4,12).

Fonda purificació en l'amor de Misericòrdia que arriba. Com aquella abraçada del Pare al fill que tornava a casa. Déu toca el fons del fons i, com una pluja, neteja i dóna vida. Per una estona, totes les sets callen davant la plenitud interior del baptisme. Aquesta sí que és aigua transparent i nítida. Sacia. La que Jesús, un dia especial, prometia a la samaritana. En silenci, prega interiorment per renovar-te en ell.

Foc

«Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc que es distribuïen i es posaven sobre cadascun d'ells» (Ac 2,3).

Rebut i acceptat el do de l'Esperit amb una joia que, si crema, no consumeix. Al contrari: és vida en expansió. Ens va transformant en comunitat. Som persona i poble. Si ens miressin de fora estant, pensarien que hem begut. De tanta vida, estem quasi absolutament quiets. La guspira és petita, impensable, desproporcionada, però va desvetllant una gran força d'amor. Déu és Amor i vol arribar a tothom.

Vent

«El vent bufa allà on vol; en sents la remor però no saps d'on ve ni on va» (Jn 3,8).

N'hi ha molts, de vents, però el més diví és aquell oreig que va entrant per la ment i el cor i va deixant transparència i saviesa. Ha vingut quan ha vingut, no hi ha servei meteorològic. Entra per totes les finestres; també per les esquerdes de la vida mal feta. Són forats de llum. I tu que creies que són impediments per a ell... Doncs mira, les ha convertides en canals d'un nou coneixement. Potser a vegades el vent creix i tendeix a allunyar-te del món més sensible. Ell, però, té molta cura que hi tornis amb més realisme i disposició absoluta de servei.

Aigua, foc, vent... pa, vi, paraula, oïda, cor, acció. Llàgrima, abraçada, pas... Déu en nosaltres.

El llibre

Concili Vaticà II

Roberto de Mattei

Editorial Homo Legens
Pàgines: 519
Preu: 35 euros.

Després del Concili Vaticà II es va obrir una viva discussió interpretativa en el si de l'Església, en la qual es van enfrontar dues escoles: la que proposava una hermenèutica de la continuïtat —una lectura del Concili a la llum de la tradició de l'Església—, el màxim exponent de la qual va ser Joseph Ratzinger, i, d'altra banda, la coneguda com a Escola de Bolonya, que defensava que el Concili produí una ruptura de l'Església Catòlica amb la seva història i la seva tradició, donant pas a una nova Església.

Aprofundir en aquestes dues visions ajudarà el lector a comprendre els actuals avatars que travessa l'Església Catòlica, seixanta anys després de l'obertura d'un Concili que mai no va arribar a tancar-se del tot.

Glossa

Junts, X un món millor

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El 4 d'abril va començar la campanya de la renda d'enguany, tal com heu pogut veure en el primer article publicat el dia 22 d'abril i la portada del full diocesà del dia 29 d'abril.

Aquest diumenge us vull animar a col·laborar amb l'Església, concretament amb la nostra diòcesi i la nova visió que estem desenvolupant.

Aprofitant el lema de «Junts, X un món millor», vull continuar projectant el gran somni del qual us vaig parlar a principi de curs. Tal com us deia, des d'aleshores hem fet moltes coses en aquesta direcció: el Pla Pastoral Diocesà, les descobertes d'eines d'evangelització i el treball per a concretar la renovació de les parròquies. Així, doncs, totes les persones, estructures i diners de la diòcesi les orientem, al màxim possible, vers les parròquies que vulguin esdevenir comunitats parroquials evangelitzadores, comunitats «vives, orants, fraternes i evangelitzadores».

Seguint amb el somni, i tal com apuntava l'article del passat 22 d'abril, volem créixer a l'estil de les primeres comunitats

cristianes, per fer un món millor, posant tot el que tenim al servei de tothom. Per això us vull animar a marcar la X a favor de l'Església, com un gest que suma a favor d'unes comunitats que atenen millor les persones, que reformen les estructures que priven o alenteixen l'evangelització, i que prioritzen i potencien les activitats parroquials que fomenten l'oració, la fraternitat i el primer anunci de l'Evangelí.

Com sabeu, tot això té un cost, i és per aquest motiu que us demano que continueu o comenceu a marcar la X a favor de l'Església en la vostra declaració de la renda i animeu els vostres amics, parents i companys a fer-ho. Gràcies per fer comunitat! Gràcies per col·laborar amb nosaltres!

Recordeu: marcar la casella amb la X a favor de l'Església és un gest que no costa res, ni pagues més impostos, ni et retonen menys diners.

Podeu consultar tota la informació de la campanya a la pàgina web www.bisbasolsona.cat.

